

Cerdanya

«El Govern de Madrid està obert a canviar la línia provincial»

Conseller de Governació de la Generalitat. L'exalcalde de la Seu d'Urgell té a la veïna Cerdanya una de les comarques que li discuteixen la divisió territorial per vegueries. De mica en mica, però, va acostant posicions. En reunions privades i col·lectives amb els alcaldes, el conseller va situant la Cerdanya a la vegueria de l'Alt Pirineu. El procés, però, no està tancat

Com preveu que es tanqui el debat que li ha obert la Cerdanya per entrar en el projecte de les vegueries?

Aquest és un procés gradual. Ho hem dit en anteriors ocasions. El que fa la llei és desplegar les dues naturaleses, les dues ànimes que estableix el text. D'una banda, la descentralització de la Generalitat amb la desconcentració dels seus serveis, a la qual en diem demarcació vegueria, i la cooperació intermunicipal. Aquesta cooperació és la que avui porten a terme les Diputacions i que nosaltres en diem Consells de Vegueria.

Vostè defensa que per sobre de tot és un projecte per als ciutadans, en aquest cas de la Cerdanya...

Quan s'aprovi la llei, la demarcació vegueria ja serà una realitat i el ciutadà percebrà una administració de proximitat, immediata, amb la presència del conjunt de serveis de la Generalitat repartits pel territori i, per tant, sense tenir la necessitat d'haver d'anar amunt i avall, cosa que complica la vida als ciutadans.

Després ha de venir la modificació de la línia provincial per situar la divisió a la collada de Toses...

És l'altra naturalesa del projecte, el del Consell de Vegueria, és a dir, el fet de portar a terme les polítiques de cooperació municipal que estableixen les Diputacions provincials. Aquest procés necessita la complicitat de l'Estat perquè s'han de modificar algunes lleis orgàniques de caràcter estatal, i per tant això serà un procés gradual pel qual ja estem negociant amb l'estat.

Així, aquesta part de la negociació també l'ha iniciat?

Ja ens hem vist en diverses ocasions. Hem estat tant amb el vicepresident Chaves com

amb la vicepresidenta De la Vega. Molt aviat ens tornarem a veure i anirem continuant amb tot aquest procés.

Veu que a Madrid estiguin oberts a fer aquest canvi en la línia provincial?

Sí, estan oberts a desplegar l'Estatut i, per tant, a impulsar aquesta nova arquitectura institucional.

L'objectiu de la reunió que té pendent amb el Consell d'Alcaldes de la Cerdanya és llimar les diferències que ara hi ha?

L'objectiu és parlar amb el territori tal com estic fent des de fa ben bé dos anys. De vegades quan els que volen que res canviï, aquells immobilitistes que volen desacreditar la llei ho fan perquè, en definitiva, no és que no els sembli bé això, sinó que tampoc no els semblaria bé una altra cosa. N'hi ha molts, n'hi ha que porten el barret de conservador i n'hi ha que el porten de progressista, però en definitiva el que són és immobilitistes que volen que no canviï res.

Hi ha qui està molt convençut que la divisió en vegueries no es tirarà endavant...

Quan diuen que això és precipitat i que no es parla amb la gent els haig de dir que no és veritat, no és precipitat, sinó que és dels marcs legals dels quals més s'ha parlat en els últims anys. He parlat amb absolutament tothom i ho continuaré fent, la prova és que dels milers d'ens locals que hi ha a Catalunya tan sols han presentat onze al·legacions, totes molt respectables. D'algunes en mirarem d'aportar coses al projecte de llei, però el que és segur és que parlarem amb tots i també amb la Cerdanya, per descomptat. Jo he parlat moltes vegades amb alcaldes de la Cerdanya i amb el president del Consell Comarcal i, a més a més, amb el conjunt del Consell d'Alcaldes.

Però es va haver de suspendre la reunió, va ser aquella setmana de la nevada...

Jo el que volia i vull fer és explicar als alcaldes sense intermediaris, sense contaminacions de cap mena, el projecte de llei, que és un projecte beneficiós per al conjunt del país, però si per a algun territori és beneficiós, potent i transformador és per a la Cerdanya, per a tots i cada un dels municipis de la Cerdanya.

Hi ha moltes veus en contra del seu projecte...

Hi ha diversos arguments pels qui defensen que no canviï res i no volen aquesta transformació lligada al catalanisme polític. Un és que en època de crisi no es pot multiplicar l'administració, i això és fals, rotundament fals. No es crea cap més administració perquè el Consell de Vegueria substitueix la Diputació provincial. Un argument, doncs, que cal desestimar absolutament. Un altre argument és el que diu que en època de crisi hi ha coses més importants i que no es pot fer en l'últim any de la legislatura. També estic totalment en contra d'això, perquè l'últim any de legislatura és, precisament, el que presentes al Parlament i al Govern aquelles lleis que has pogut anar parlant i debatent a la cuina els anys anteriors. Hauríem de convenir que si el darrer any de legislatura no es poden presentar lleis, potser hauríem fer legislatures de tres anys, però ens trobaríem en la mateixa circumstància.

També es plantegen raons econòmiques sobre la manera com es finançarà...

Tornem als que no volen canviar res, que diuen que això no es pot finançar, que la vegueria de l'Alt Pirineu serà la vegueria dels pobres, que en comptes d'anar endavant anirem enrere... fins i tot a algú li he sentit dir que volien ser de la vegueria de l'àrea metropolitana i, és clar, jo he de dir amb tota claredat i rotunditat que això no és així. La llei estableix d'una manera molt clara quin és el finançament de les vegueries.

Com ha de ser aquest finançament?

Exactament com el que tenen avui les diputacions provincials, exactament el mateix. Avui les Diputacions es financen amb transferència directa de l'Estat, i com que les diputacions desapareixeran per crear-se els Consells de Vegueria, els recursos que llavors rebrà la Generalitat, tal com mana l'Estatut, els traslladarà als Consells de Vegueria. A més, la Generalitat els repartirà amb els seus propis criteris i, per tant, serà el Govern qui repartirà els recursos de l'Estat en set vegueries i no en quatre diputacions.

Sota quins criteris?

De cap de les maneres demogràfics. Aquesta podrà ser una variable, però també amb criteris de necessitat, amb criteris territorials i d'extensió. Amb molts criteris perquè l'objectiu, que quedi molt clar, és garantir la viabilitat econòmica de totes i cadascuna de les vegueries. Per tant, a l'hora de la redistribució dels recursos practicarem la discriminació positiva, de la mateixa manera que el Departament de Governació fem amb els municipis de Catalunya. Oi que al Pirineu tan sols hi viu l'1% de la població? Doncs els recursos que destinem als municipis del Pirineu representen el 9% del total. Això és practicar la discriminació positiva per equilibrar el país. Aquest serà el model per al finançament dels Consells de Vegueria i, per tant, la vegueria del Pirineu és una oportunitat de creixement en tots els àmbits per a tots els municipis. Res a veure amb l'opinió que aquesta és la vegueria dels pobres i que no tindrà recursos econòmics, ben al contrari.

La repartició de capitals no ha estat asimètrica...

El desplegament de la Generalitat en un territori com el del Pirineu, que té unes característiques molt determinades i específiques no comparables amb altres parts del territori, ha de respondre a criteris de descentralització. Ha de garantir element de capitalitat al conjunt del territori i això és el que estem fent avui i cal fer-ho a un ritme molt més gran. Això és també el que vam dir des del primer dia, exactament el mateix que dèiem fa una colla d'anys quan parlàvem de dibuixar aquest model de vegueria de l'Alt Pirineu com un vestit fet a mida. Diferent d'altres realitats de vegueria.

Alguns ajuntaments no han fet prou per rebre capitalitat?

La descentralització obliga a totes dues bandes. Obliga el Govern a fer la descentralització i obliga els alcaldes a ser proactius i, per tant, a posar a disposició del Govern els espais. Han de ser proactius de la causa veguerial perquè si un es queda a casa amb els braços creuats, difícilment es produirà per art de màgia un desplegament tan actiu com el que voldria jo com a conseller de Governació.

Així ho plantejarà al Consell d'Alcaldes de la Cerdanya?

Jo tinc moltes ganes de fer-ho molt tranquil·lament a la seu del Consell Comarcal davant dels alcaldes. Vull explicar amb tranquil·litat, normalitat i sense intermediaris als alcaldes alguns comentaris que he sentit i que no tenen cap base. Ens en sortirem.

